

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Mercantil de A Coruña (Spania) la 28 iunie 2011 — Germán Rodríguez Cachafeiro și María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor/Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

(Cauza C-321/11)

(2011/C 282/04)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil de A Coruña

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Germán Rodríguez Cachafeiro și María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor

Pârâtă: Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

Întrebarea preliminară

Poate fi considerată inclusă în sfera noțiunii de refuz la imbarcare prevăzută la articolul 2 litera (j) coroborat cu articolul 3 alineatul (2) și cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ situația în care o companie de transport aerian refuză imbarcarea întrucât, în urma primei etape a călătoriei, se produce o întârziere imputabilă companiei, iar aceasta anticipează în mod eronat că pasagerii nu vor ajunge la timp pentru a doua etapă și permite ca locurile acestora să fie ocupate de alți pasageri?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la imbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

Acțiune introdusă la 22 iunie 2011 — Comisia Europeană/Regatul Danemarcei

(Cauza C-323/11)

(2011/C 282/05)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: I. Hadjiyiannis și U. Nielsen, agenți)

Pârât: Regatul Danemarcei

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin nepublicarea planurilor de gestionare a districtelor hidrografice definitive până la 22 decembrie 2009 și prin omisiunea de a comunica o copie a acestora Comisiei până la 22 martie 2010 și, în orice caz,

prin omisiunea de a informa Comisia despre acestea, Regatul Danemarcei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2000/60/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei, precum și

— obligarea Regatului Danemarcei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 13 alineatele (1), (2) și (6) din directivă prevede că statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma directivei până la 22 decembrie 2009 și trebuie să comunice o copie a acestora Comisiei până la 22 martie 2010.

Întrucât Comisia nu dispune de nicio informație care să îi permită să constate că măsurile necesare au fost adoptate, aceasta trebuie să deducă faptul că Danemarca nu a adoptat încă aceste dispoziții și și-a încălcat așadar obligațiile stabilite de directivă.

⁽¹⁾ JO L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Republica Ungară) la 29 iunie 2011 — Tóth Gábor/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, mint az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

(Cauza C-324/11)

(2011/C 282/06)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Gábor Tóth

Pârât: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, mint az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

Întrebările preliminare

1. O interpretare juridică potrivit căreia destinatarul unei facturi nu își poate exercita dreptul la deducere (a TVA-ului) în cazul în care operatorului economic care a emis factura i s-a retras autorizația de operator individual de către funcționarul municipal, anterior executării contractului sau emiterii facturii, încalcă principiul caracterului neutru al taxei (articolul 9 din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată)?

2. Împrejurarea că operatorul economic care a expediat factura nu a declarat lucrătorii pe care i-a angajat (care, prin urmare, lucrează „la negru”) și că, din această cauză, administrația fiscală a constatat că respectivul operator „nu are lucrători declarați” poate avea ca efect, având în vedere principiul caracterului neutru al taxei, ca destinatarul facturii să nu mai poată beneficia de dreptul la deducere?
3. Trebuie considerat că destinatarul facturii dă dovadă de neglijență în cazul în care nu verifică dacă există un raport juridic între lucrătorii angajați pe șantier și persoana care a emis factura sau dacă persoana care a emis factura și-a îndeplinit obligațiile privind declararea lucrătorilor sau orice alte obligații fiscale în legătură cu lucrătorii menționați? Se poate considera că acest comportament constituie o circumstanță obiectivă care dovedește că destinatarul facturii știa sau trebuia să știe că lua parte la o operațiune de fraudă la TVA?
4. Ținând seama de principiul caracterului neutru al taxei, instanța națională poate lua în considerare circumstanțele menționate anterior atunci când, pe baza unei examinări globale a tuturor elementelor, ajunge la concluzia că operațiunea economică nu s-a desfășurat între persoanele menționate în factură?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol.3, p. 7).

A acțiune introdusă la 30 iunie 2011 — Comisia Europeană/Republica Slovacă

(Cauza C-331/11)

(2011/C 282/07)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Marghelis, A. Tokár, agenți)

Pârâtă: Republica Slovacă

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, prin autorizarea funcționării depozitului de deșeuri Žilina — Považský Chlmec fără un plan de amenajare a spațiului și fără să fie adoptată o decizie definitivă cu privire la posibilitatea continuării exploatarei depozitului de deșeuri pe baza unui plan de amenajare aprobat, Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 literele (a), (b) și (c) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (¹);
- obligarea Republicii Slovacă la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Depozitul de deșeuri Žilina — Považský Chlmec este exploatat fără să fi fost prezentat un plan de reamenajare a spațiului și fără să fi fost aprobate eventualele adaptări pe baza planului de amenajare. Prin urmare, Comisia solicită Curții să declare că, prin autorizarea exploatarei depozitului de deșeuri Žilina — Považský Chlmec în lipsa unui plan de amenajare a spațiului și fără să fi adoptat o decizie definitivă cu privire la continuarea exploatarei depozitului de deșeuri pe baza unui plan de amenajare aprobat, Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 literele (a), (b) și (c) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri.

(¹) JO L 182, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 94.

Recurs introdus la 29 iunie 2011 de Lancôme parfums et beauté & Cie împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 14 aprilie 2011 în cauza T-466/08 — Lancôme parfums et beauté & Cie/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Focus Magazin Verlag GmbH

(Cauza C-334/11 P)

(2011/C 282/08)

Limba de procedură: engleză

Părțile

Recurentă: Lancôme parfums et beauté & Cie (reprezentanți: A. von Mühlendahl, J. Pagenberg, avocați)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 14 aprilie 2011 pronunțate în cauza T-466/08 cu privire la Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului din 29 iulie 2008 din cauza R 1796/2007-1.
- obligarea OAPI și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedurile care s-au aflat pe rolul camerei de recurs a Oficiului și al Tribunalului, precum și a celor efectuate în prezenta cauză.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea contestată trebuie anulată întrucât Tribunalul a încălcat articolul 43 alineatele (2) și (3) din RMC și a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că, în decizia contestată, perioada de cinci ani ulterioară înregistrării, în interiorul căreia marca germană anterioară FOCUS pe care s-a întemeiat opoziția formulată împotriva cererii de înregistrare ca marcă comunitară a semnului ACNO FOCUS trebuie să facă obiectul unei utilizări serioase, a început să curgă abia de la 13 ianuarie 2004.